

Powrót (1980)

muzyka: Przemysław Gintrowski

słowa: Jacek Kaczmarski

Poetycka ballada z tekstem Jacka Kaczmarskiego¹ i muzyką Przemysława Gintrowskiego². Utwór zamyka koncertowy album „Raj”, przedstawiający drogę człowieka od Stworzenia po Sąd Ostateczny.

Nota historyczna

Metropolita krakowski ks. arcybiskup Karol Wojtyła okadza ołtarz z relikwiami podczas uroczystej mszy św. koncelebrowanej w Krakowie (8.05.1966) podczas tzw. Milenium Chrztu Polski. Źródło: Narodowe Archiwum Cyfrowe

Walka z religią była jedną z głównych strategii komunistów przy każdej próbie praktycznej realizacji ich ideologii. Zawsze i wszędzie z żelazną konsekwencją niszczyli każdą filozofię, która nadawała człowieczeństwu wymiar wyższy niż był biologiczny i uznawała moralność opartą na prawie objawionym ponad prawem stanowionym. Takie podejście wynikało zarówno z przesłanek ideologicznych, jak i z kalkulacji strategicznej. Społeczności praktykujące religijnie sankcjonowaną

moralność były z reguły wrogie wobec ideologii komunistycznej. Już w Rosji, bo bolszewickiej rewolucji w październiku 1917 roku, nowe władze rozpięły na wielką skalę prześladowania cerkwi prawosławnej³ oraz innych wyznań. Niszczono świątynie, mordowano kapłanów oraz świeckich i delegalizowano organizacje wspólnot wyznaniowych. W Polsce represje rozpoczęły się po wejściu Sowiec 17 września 1939. W 1944 komuniści, zdając sobie sprawę z siły Kościoła Katolickiego i słabości własnych struktur, początkowo przyjęli zupełnie inną taktykę. W pierwszych latach represjonowano tylko księży jawnie wspierających Podziemie Niepodległościowe i oficjalną opozycję. Komuniści tolerowali publiczne praktykowanie wiary w służbach państwowych (np. w wojsku) i sami uczestniczyli w różnych uroczystościach kościelnych. Pozwalali organizacjom kościelnym na działalność wydawniczą i edukacyjną. Kościołowi katolickiemu zwrócono nawet własność odebraną podczas niemieckiej okupacji. Do 1948 wzajemne stosunki były formalnie poprawne. Wszystko skończyło się kiedy władza komunistyczna okrzepła na tyle, żeby odważyć się na jawne represje⁴. Odebrano ziemię Kościołowi, zakonom oraz majątek „Caritasu” (praktycznie

ŚPIEWNIK NIEPODLEGŁOŚCI

likwidując tę organizację). Zorganizowano też popierający komunistów ruch „księży patriotów”⁵ (objął on ok. 10% kleru). Represje wymusiły zgodę Episkopatu na oficjalne uznanie komunistycznych władz i odcięcie się od Podziemia Niepodległościowego. Odpowiedzią na ustępstwa była jednak eskalacja terroru. W 1951 w komunistycznych więzieniach przetrzymywano około 900 księży z biskupem kieleckim Czesławem Kaczmakiem⁶. Władze rozpętały przeciwko Kościołowi ostrą nagonkę w oficjalnych mediach. Rok później zlikwidowano niższe seminaria duchowne oraz klasztorne nowicjaty.

Komuniści jawnie ingerowali w obsadę stanowisk kościelnych, wymuszając nominacje swoich zwolenników.

Szczytowym punktem terroru był pokazowy proces księży

kurii krakowskiej (1953) oraz aresztowanie Prymasa Wyszyńskiego⁷ i biskupów:

Adamskiego, Baraniaka, Bednorza, Bieńka i Biernackiego. Eskalacja represji wzmogła jednak opór społeczny i doprowadziła do przesilenia w 1956 roku. Władze uwolniły Prymasa oraz zniosły dekret o obsadzaniu stanowisk kościelnych. Mimo względnego unormowania stosunków politycznych, trwała *de facto* wojna kulturowa. W 1961 roku władze definitywnie zakazały nauczania religii w szkołach. Komuniści rywalizowali z Kościołem Katolickim o przejęcie polskiego patriotyzmu i narzucenie własnej narracji historycznej. Uwidoczniło się to szczególnie w 1966 roku, kiedy to komuniści organizowali oficjalne obchody „1000-lecia państwa polskiego” a Kościół „Millenium Chrztu Polski”⁸. Represyjna polityka komunistów sprawiła, że wielu Polaków postrzegało Kościół Katolicki jako jedyną przeciwwagę dla reżimu, schronienie dla ruchów opozycyjnych i jedyną siłę chroniącą polską kulturę i polskie dziedzictwo historyczne. Ludziom zagubionym na jałowym pustkowiu komunistycznej ideologii Kościół przywracał wiarę w ich własne człowieczeństwo. Dawał im oparcie i wolę walki. Dlatego Polacy w tamtym czasie tak masowo lgnęli do wszystkiego, co dawała im wiara. Mimo wielkiej propagandy komunistów, od rządzących masowo odwracali się robotnicy, dla których Kościół wciąż był istotną częścią życia. W organizacjach kościelnych (np. w ruchu oazowym) uczestniczyło coraz więcej młodych. W kościelne inicjatywy coraz szerzej angażowali się też przedstawiciele elit – zwłaszcza twórczych. Właśnie na fali tych nastrojów Jacek Kaczmarski napisał album „Raj”⁹, którego finałem jest „Powrót”.

*Biskup kielecki Czesław Kaczmarek.
Źródło: Diecezja Kielce*

Analiza tekstu

„Powrót” jest finałem poetyckiego ujęcia biblijnej drogi człowieka – od Stworzenia, Grzechu i Wygnania przez Sąd i kończący opowieść Powrót. Zaczyna się obrazem samotnego człowieka, wygnańca z Raju, szukającego drogi powrotu na pustkowiu świata zniszczonego w Sądzie Ostatecznym. Druga zwrotka podkreśla zagubienie człowieka. Nie wie dokąd iść, bo zniknęło wszystko, co tworzyło jego świat. Nie ma już żadnych „drogowskazów”. Nie istnieją narody. Nie ma w kogo wierzyć – nie ma już ani religii ani polityki. Nie ma kogo kochać ani kogo nienawidzić. Człowiek porzucony przez anioły „w środku drogi” chce już tylko wrócić do swojej „krajiny dzieciństwa”, do utraconego Raju. Trzecia zwrotka przenosi narrację na podmiot zewnętrzny, który może uznać za „głos Boga”. Wskazuje on zagubionemu człowiekowi jałowość jego poszukiwań Raju na pustkowiu zniszczonym w Apokalipsie („trupów twoich sznur”). Dalej opowieść ponownie przejmuje samotnik, który nagle uświadamia sobie, że może pójść dokąd zechce, bo Raj bez granic jest w nim, w jego duszy. Choćby przeszedł całą Ziemię, to nie odnajdzie Ogrodów Edenu, bo wszystko, czego szuka ma w sobie – spokój, dobro ale także zło. Raj jest tam, gdzie każdy człowiek może być tylko sam ze sobą, ze swoimi myślami. Utwór kończy dwugłos Boga, który objawia człowiekowi, że Raj jest w nim samym i człowieka, który to powtarza. Taka wymowa „Powrotu” jest prostym odwołaniem się do Starego Testamentu (co podkreślał sam Kaczmarek), który wyraźnie mówi, że wszystko jest w człowieku, którego Bóg stworzył takim, dając mu wolną wolę. Może to być również nawiązaniem do XVII-wiecznego poematu angielskiego poety Johna Milтона „Raj utracony”¹⁰. Występujący w nim Szatana wspomina, że to człowiek może sam w sobie tworzyć i przemieniać Piekło oraz Niebo.

Opracował: Piotr Pacak

¹ Jacek Marcin Kaczmarek (ur. 22 marca 1957 w Warszawie, zm. 10 kwietnia 2004 w Gdańsku) – polski poeta, prozaik, kompozytor i piosenkarz, twórca tekstów piosenek. Znany głównie dzięki piosenkom o tematyce historycznej („Rejtan, czyli raport ambasadora”, „Sen Katarzyny II”, „Lekeja historii klasycznej”, „Jałta”, „Ballada wrześnieowa”) i społeczno-politycznej („Mury”, „Nasza klasa”, „Obława”). Postać powszechnie kojarzona z etosem pierwszej „Solidarności” oraz stanem wojennym – okresem, kiedy jego liryka, rozpowszechniana w nieoficjalnych wydawnictwach, identyfikowana była jako głos antykomunistycznej opozycji. [Strona na Wikipedii](#)

² Przemysław Adam Gintrowski (ur. 21 grudnia 1951 w Stargardzie Szczecińskim, zm. 20 października 2012 w Warszawie) – polski kompozytor, pieśniarz, kompozytor muzyki filmowej, inżynier i nauczyciel. [Strona na Wikipedii](#)

³ Lenin wobec religii – [artykuł na Histmag](#)

⁴ Komunizm a Kościół – [film na Youtube](#)

⁵ Księża patrioci – określenie dotyczące księży popierających władzę ludową i zmiany zachodzące w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po 1944 roku. Nazwa księży patrioci wywodzi się od oficjalnej dewizy ruchu, która brzmiała: „niezlomna wierność Polsce Ludowej”. Ruch księży patriotów był aktywny w latach 1949–1956 i miał swoje przedstawicielstwo przy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w postaci Komisji Księży. [Strona na Wikipedii](#)

⁶ Czesław Kaczmarek (ur. 16 kwietnia 1895 w Lisewie Małym, zm. 26 sierpnia 1963 w Lublinie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup diecezjalny kielecki w latach 1938–1963. [Strona na Wikipedii](#), [Słuchowisko Polskiego Radia Kielce](#).

⁷ Stefan Wyszyński i (ur. 3 sierpnia 1901 w Zuzeli, zm. 28 maja 1981 w Warszawie) – polski duchowny rzymskokatolicki, biskup diecezjalny lubelski w latach 1946–1948, arcybiskup metropolita gnieźnieński i warszawski oraz prymas Polski w latach 1948–1981, kardynał prezbiter od 1953, zwany Prymasem Tysiąclecia, mąż stanu, obrońca praw człowieka, narodu i Kościoła, doktor prawa kanonicznego, kaznodzieja, publicysta, kapelan duszpasterstwa Wojska Polskiego. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego. Błogosławiony Kościoła katolickiego. Twórca akcji duszpasterskich: Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego czy Wielkiej Nowenny Tysiąclecia, inwigilowany przez służby bezpieczeństwa Polski Ludowej oraz umieszczony w miejscu odosobnienia przez władze komunistyczne PRL. [Strona na Wikipedii](#), [Prymas Stefan Wyszyński – film IPNtv](#).

⁸ Milenium chrztu Polski – religijne uroczystości związane z 1000. rocznicą chrztu Polski mające miejsce w 1966. [Strona na Wikipedii](#), [Rok 1966 – film Muzeum Historii Polski](#).

⁹ „Raj” – album koncertowy Przemysława Gintrowskiego, Jacka Kaczmarskiego i Zbigniewa Łapińskiego zarejestrowany w maju 1980 roku podczas koncertu w auli Politechniki Gdańskiej. Funkcjonował początkowo (od 1980 roku) jako wydawnictwo podziemne. Program nigdy nie został zarejestrowany profesjonalnie, ale został oficjalnie wydany dopiero w 1991 roku nakładem wytwórni Pomaton EMI jako album złożony z najlepiej zachowanych amatorskich i półprofesjonalnych źródeł. Program był pierwotnie planowany jako ścieżka słowno-muzyczna do spektaklu Leszka Mądzika (Scena Plastyczna KUL) pod tym samym tytułem. [Strona na Wikipedii](#).

ŚPIEWNIK NIEPODLEGŁOŚCI

¹⁰ Raj utracony (ang. Paradise Lost) – poemat epicki w 12 księgach autorstwa angielskiego poety i pisarza Johna Milтона, wydany po raz pierwszy w 1667 roku, a następnie w rozszerzonej wersji w roku 1674. [Strona na Wikipedii.](#)